WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 18 lipca 2007 r. *

W sprawie C-142/06

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Østre Landsret (Dania) postanowieniem z dnia 9 marca 2006 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 16 marca 2006 r., w postępowaniu:

Olicom A/S

przeciwko

Skatteministeriet,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.N. Cunha Rodrigues, U. Lõhmus (sprawozdawca), A. Ó Caoimh i A. Arabadjiev, sędziowie,

* Język postępowania: duński.

rzecznik generalny: J. Mazák,
sekretarz: R. Grass,

uwzględniając procedurę pisemną,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu rządu duńskiego przez J. Moldego, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez P. Bieringa, advokat,

— w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez J. Hottiaux, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez P. Heidmanna, advokat,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 6 marca 2007 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni uwagi 5 lit. E) do działu 84 Nomenklatury Scalonej Wspólnej Taryfy Celnej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy

Celnej (Dz.U. L 256, str. 1) i zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3009/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. (Dz.U. L 319, str. 1, zwanej dalej „CN").

2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach sporu pomiędzy spółką duńską Olicom A/S (zwaną dalej „Olicom") a Skatteministeriet (duńskim ministerstwem ds. podatków i akcyzy) w przedmiocie klasyfikacji taryfowej niektórych kart sieciowych posiadających funkcję „modem".

Ramy prawne

3 Pozycja 8471 CN określona jest następująco:

„Maszyny do automatycznego przetwarzania danych [komputery] i urządzenia do tych maszyn; czytniki magnetyczne lub optyczne, maszyny do zapisywania zakodowanych danych na nośnikach danych oraz maszyny do przetwarzania takich danych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone" [tłumaczenie nieoficjalne, podobnie jak wszystkie cytaty z tego rozporządzenia przytoczone poniżej].

4 Uwaga 5 do działu 84 CN dotycząca pozycji 8471 ma następujące brzmienie:

„A. […]

B. Maszyny do automatycznego przetwarzania danych mogą mieć postać systemów składających się ze zmiennej liczby odrębnych urządzeń. Z zastrzeżeniem lit. E) poniżej, urządzenie należy uważać za część kompletnego systemu, jeśli spełnia wszystkie następujące przesłanki:

a) jest z rodzaju wyłącznie lub zasadniczo stosowanego w systemie automatycznego przetwarzania danych;

b) może być przyłączane do jednostki centralnej bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego urządzenia lub większej liczby innych urządzeń;

oraz

c) jest zdolne do przyjmowania lub dostarczania danych w takiej postaci (kodów lub sygnałów), która może być wykorzystana przez ten system.

C. Oddzielnie zgłaszane urządzenia maszyn do automatycznego przetwarzania danych należy klasyfikować w pozycji 8471.

D. […]

E. Maszyny spełniające specyficzne funkcje inne niż przetwarzanie danych i zawierające maszynę do automatycznego przetwarzania danych lub współpracujące z nią należy klasyfikować do pozycji odpowiednich do ich indywidualnych funkcji lub, jeśli nie ma takiej możliwości, do pozycji pozostałych".

5 Pozycja 8517 CN określona jest następująco:

„Aparatura do telefonii i telegrafii przewodowej, włączając przewodowe aparaty telefoniczne ze słuchawką bezprzewodową, oraz aparatura telekomunikacyjna do systemów przewodowych na prąd nośny lub do systemów przewodowych cyfrowych, elektryczna; wideofony".

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

6 W latach 1996–1999 Olicom dokonała przywozu urządzeń sieci informatycznej, które zaklasyfikowała w pozycji 8471 CN. Przywóz ten dotyczył w szczególności kart sieciowych do komputerów przenośnych.

7 Karty te odbierają i przetwarzają sygnały oraz przesyłają je pomiędzy połączonymi w sieć komputerami. Niektóre z przywiezionych kart sieciowych służą wyłącznie do łączenia się komputerów z sieciami lokalnymi [funkcja „LAN" (z ang. „Local Area Network")], podczas gdy inne są dwufunkcyjne, czyli posiadają między innymi funkcję „modem" (zwane dalej „kartami dwufunkcyjnymi"), co ułatwia łączenie się komputerów przenośnych z sieciami zewnętrznymi [funkcja „WAN" (z ang. „Wide Area Network")].

8 Z postanowienia odsyłającego wynika, że karty dwufunkcyjne są rezultatem rozwoju podstawowych produktów LAN i zostały zaprojektowane w ten sposób, że funkcja „WAN" nie może działać bez funkcji „LAN", natomiast funkcja „LAN" może działać nawet przy pozbawieniu karty funkcji „WAN". Funkcja „WAN" stanowi 27% lub 40% całkowitej ceny karty dwufunkcyjnej. Co się tyczy prędkości przesyłania danych kart dwufunkcyjnych, to w przypadku funkcji „LAN" jest ona 500 razy większa niż w przypadku funkcji „WAN".

9 Ten rodzaj kart dwufunkcyjnych odpowiada potrzebom użytkowników komputerów przenośnych, którzy zazwyczaj korzystają z sieci lokalnej w celach komunikacji, lecz czasem zmuszeni są przesłać lub odebrać dane w sytuacji, gdy znajdują się z dala od ich zwyczajowego miejsca pracy. W tego rodzaju sytuacji mogą oni użyć funkcji „WAN" karty jako modemu. Ta dodatkowa funkcja sprawia, że klienci nie muszą kupować odrębnego modemu. Cena kart dwufunkcyjnych sprzedawanych przez Olicom była trzy do sześciu razy wyższa od ceny zwykłego modemu.

10 Na mocy pkt 4 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1165/95 z dnia 23 maja 1995 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej (Dz.U. L 117, str. 15), zgodnie z którym karty do komputerów połączonych przewodowo, umożliwiające wymianę danych w ramach sieci lokalnej bez stosowania modemu muszą zostać zaklasyfikowane w pozycji 8517, co skutkowało koniecznością zapłaty wyższej stawki należności celnych, organy duńskie postanowiły wszcząć postępowanie w celu pokrycia retrospektywnego należności celnych od spółki Olicom. Spółka ta wniosła odwołanie od tej decyzji w dniu 16 czerwca 1999 r.

11 W wyroku z dnia 10 maja 2001 r. w sprawie C-463/98 Cabletron (Rec. str. I-3495) Trybunał stwierdził nieważność rozporządzenia nr 1165/95 w zakresie, w jakim rozporządzenie to klasyfikowało karty sieciowe określone w pkt 4 załącznika do tego rozporządzenia w pozycji 8517 CN.

12 Na podstawie wytycznych dotyczących wykładni przywołanego powyżej wyroku w sprawie Cabletron, opracowanych przez Komisję i skierowanych do państw członkowskich, Olicom uzyskała zwrot należności celnych w odniesieniu do kart sieciowych posiadających jedynie funkcję „LAN". W przypadku należności odnoszących się do kart dwufunkcyjnych, właściwe organy duńskie odmówiły ich zwrotu, przyjmując stanowisko, że z powodu posiadania przez te karty także funkcji „modem" należy klasyfikować je w pozycji 8517 jako aparatura telekomunikacyjna.

13 Olicom sprzeciwiła się takiej klasyfikacji kart dwufunkcyjnych i, po wyczerpaniu drogi administracyjnej, wniosła skargę do Østre Landsret. Początkowo sąd ten zwrócił się do władz duńskich o skierowanie sprawy do Komitetu kodeksu celnego. Komitet ten, w dniu 10 stycznia 2005 r., wydał opinię stwierdzającą, że karty dwufunkcyjne należy klasyfikować w pozycji 8517.

14 W tych okolicznościach Østre Landsret postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy interpretacji załącznika I do rozporządzenia […] nr 2658/87 […], zmienionego rozporządzeniem […] nr 3009/95 […], należy dokonywać w ten sposób, że karty dwufunkcyjne sieciowo-modemowe, takie jak będące przedmiotem zawisłego przed sądem krajowym sporu, są od dnia 1 stycznia 1996 r. objęte należnościami celnymi jako maszyny do automatycznego przetwarzania danych w pozycji 8471, czy też jako aparatura telekomunikacyjna w pozycji 8517?

W związku z tym Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest także proszony o zajęcie stanowiska w kwestii, czy pojęcie »specyficznej funkcji« w rozumieniu uwagi 5 lit. E) do działu 84 CN zmienionego rozporządzeniem

nr 3009/95 należy interpretować w ten sposób, że ze względu na sam fakt zastosowania tych kart do »WAN« należy dokonać ich klasyfikacji w pozycji innej niż 8471, czy też że klasyfikacji w pozycji innej niż 8471 należy dokonać tylko w przypadku, gdy funkcja »WAN« może działać niezależnie od maszyny do automatycznego przetwarzania danych [?]

2) Jeśli Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich dojdzie do wniosku, że zastosowanie karty dwufunkcyjnej sieciowo-modemowej do »WAN« jest funkcją specyficzną, jest on proszony o zajęcie stanowiska w kwestii, czy dla klasyfikacji taryfowej ma znaczenie fakt, iż podstawową funkcją tej karty jest zastosowanie jej do »LAN«".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

15 W swoim pierwszym pytaniu sąd krajowy pragnie się dowiedzieć, czy karty dwufunkcyjne do komputerów przenośnych należy, po dniu 1 stycznia 1996 r., klasyfikować jako maszyny do przetwarzania danych w pozycji 8471 CN, czy też jako aparaturę telekomunikacyjną w pozycji 8517 tej nomenklatury. W tym względzie sąd ten zwraca się z pytaniem, czy dla celów tej klasyfikacji, wykładni pojęcia „specyficzna funkcja" w rozumieniu uwagi 5 lit. E) do działu 84 CN należy dokonywać w ten sposób, że wymaga ona, iż funkcja „modem" tych kart może działać niezależnie od maszyny do automatycznego przetwarzania danych, czy też wystarczy, aby karty te posiadały taką funkcję.

16 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli, decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy

poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone w pozycjach CN oraz uwagach do sekcji lub działów (zob. w szczególności wyroki z dnia 19 października 2000 r. w sprawie C-339/98 Peacock, Rec. str. I-8947, pkt 9; z dnia 16 września 2004 r. w sprawie C-396/02 DFDS, Zb.Orz. str. I-8439, pkt 27; z dnia 15 września 2005 r. w sprawie C-495/03 Intermodal Transports, Zb.Orz. str. I-8151, pkt 47 oraz z dnia 12 stycznia 2006 r. w sprawie C-311/04 Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht, Zb.Orz. str. I-609, pkt 26).

17 Zarówno uwagi poprzedzające działy Wspólnej Taryfy Celnej, jak zresztą i noty wyjaśniające do CN Rady Współpracy Celnej stanowią bowiem ważne środki służące zapewnieniu jednolitego stosowania taryfy oraz jako takie dostarczają pomocnych wskazówek do jej interpretacji (zob. wyroki z dnia 19 maja 1994 r. w sprawie C-11/93 Siemens Nixdorf, Rec. str. I-1945, pkt 12; z dnia 18 grudnia 1997 r. w sprawie C-382/95 Techex, Rec. str. I-7363, pkt 12 oraz w ww. sprawie Peacock, pkt 10).

18 Wreszcie należy przypomnieć, że do celów dokonania klasyfikacji w odpowiedniej pozycji przeznaczenie towaru może stanowić obiektywne kryterium klasyfikacji, jeżeli jest ono właściwe temu towarowi, co należy ocenić według obiektywnych cech i właściwości tego towaru (zob. wyroki z dnia 1 czerwca 1995 r. w sprawie C-459/93 Thyssen Haniel Logistic, Rec. str. I-1381, pkt 13, ww. wyrok w sprawie DFDS, pkt 29 oraz z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie C-183/06 RUMA, Zb.Orz. str. I-1559, pkt 36).

19 Należy przypomnieć, po pierwsze, że w pkt 23 ww. wyroku w sprawie Peacock Trybunał orzekł, iż w okresie od lipca 1990 r. do maja 1995 r. karty sieciowe do maszyn do automatycznego przetwarzania danych należało klasyfikować w pozycji 8471 jako „urządzenia" do tych maszyn.

20 Trybunał uznał jednocześnie w pkt 16–20 ww. wyroku w sprawie Peacock, że karty sieciowe są przeznaczone wyłącznie do maszyn do automatycznego przetwarzania danych, że są z nimi bezpośrednio połączone oraz służą do dostarczania i przyjmowania danych w postaci, która może być wykorzystana przez te maszyny. Trybunał wywiódł z tego, że omawiane karty porównywalne są z wszelkimi innymi środkami, dzięki którym maszyna do automatycznego przetwarzania danych przyjmuje lub dostarcza dane w tym znaczeniu, iż karty te wykonują swoją funkcję tylko za pomocą takiej maszyny. Ostatni akapit uwagi 5 lit. B) do działu 84 CN w brzmieniu, które obowiązywało przed dniem 1 stycznia 1996 r., nie mógł zatem wyłączać tego rodzaju kart z pozycji 8471, ponieważ nie spełniają one specyficznej funkcji. Ponadto spełniają one wszystkie przesłanki odnoszące się do „urządzeń" określonych we wspomnianej uwadze w zakresie, w jakim mogą one być przyłączane do jednostki centralnej oraz zostały celowo zaprojektowane jako części systemu automatycznego przetwarzania danych.

21 Taka wykładnia została potwierdzona w pkt 16 i 17 ww. wyroku w sprawie Cabletron, w którym Trybunał orzekł ponadto, w pkt 27, że karty sieciowe określone w pkt 4 załącznika do rozporządzenia 1165/95, czyli karty do komputerów cyfrowych połączonych przewodowo, umożliwiające wymianę danych w ramach sieci lokalnej bez stosowania modemu, powinny być klasyfikowane w pozycji 8471 CN zarówno przed dniem 1 stycznia 1996 r., jak i po tym dniu.

22 Po drugie należy zbadać, czy orzecznictwo przywołane w pkt 19–21 niniejszego wyroku może mieć także zastosowanie do kart dwufunkcyjnych, które z powodu wyposażenia ich w funkcję „modem" mogą służyć do wymiany danych poprzez sieci zewnętrzne.

23 W niniejszej sprawie brzmienie pozycji 8471 CN odnosi się w szczególności do maszyn do automatycznego przetwarzania danych i urządzeń do tych maszyn, a brzmienie pozycji 8517 dotyczy w szczególności aparatury telekomunikacyjnej do systemów przewodowych na prąd nośny lub do systemów przewodowych cyfrowych.

24 Z uwagi 5 lit. B) do działu 84 CN wynika, że maszyny do automatycznego przetwarzania danych mogą mieć postać systemów składających się ze zmiennej liczby odrębnych urządzeń. Z zastrzeżeniem uwagi 5 lit. E) do tego działu, za część systemu jest uważane urządzenie, które spełnia łącznie trzy przesłanki, czyli, po pierwsze, jest z rodzaju wyłącznie lub zasadniczo stosowanego w systemie automatycznego przetwarzania danych, po drugie, może być przyłączane do jednostki centralnej bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego urządzenia lub większej liczby innych urządzeń oraz, po trzecie, jest zdolne do przyjmowania lub dostarczania danych w takiej postaci, która może być wykorzystana przez ten system. Uwaga 5 lit. C) do tego samego działu dodaje, że oddzielnie zgłaszane urządzenia maszyn do automatycznego przetwarzania danych należy klasyfikować w pozycji 8471.

25 Podobnie jak karty sieciowe stanowiące przedmiot przywołanych powyżej wyroków w sprawach Peacock i Cabletron, karty dwufunkcyjne, jak wynika z akt sprawy, spełniają jednocześnie te trzy przesłanki, gdyż przeznaczone są do komputerów przenośnych, działają wyłącznie, jeśli są podłączone do tego typu komputerów oraz mogą przetwarzać odbierane sygnały na dane wykorzystywane przez maszynę do automatycznego przetwarzania danych oraz wysyłane sygnały na dane wykorzystywane przez środowisko zewnętrzne, bez względu na to, czy są one przesyłane w ramach sieci lokalnej („LAN"), czy zewnętrznej („WAN").

26 Rząd duński oraz Komisja Wspólnot Europejskich uważają jednak, że ponieważ omawiane karty są w stanie samodzielnie przesyłać dane drogą teletransmisji danych w ramach przewodowej sieci telefonicznej, bez pośrednictwa komputera przenośnego, do którego są podłączone, wykonują one specyficzną funkcję w rozumieniu uwagi 5 lit. E) do działu 84 CN. Ponieważ nie jest możliwe ustalenie podstawowej funkcji tych kart dwufunkcyjnych zgodnie z uwagą 3 do sekcji XVI CN, właściwa pozycja taryfowa musi zostać określona z zastosowaniem reguły 3 lit. c) ogólnych reguł interpretacji tej nomenklatury, zgodnie z którą towar jest klasyfikowany

w pozycji, która w kolejności numerycznej jest ostatnia z pozycji możliwych do zastosowania. Wynikałoby z tego, że karty dwufunkcyjne należy klasyfikować w pozycji 8517 jako aparaturę telekomunikacyjną.

27 Argument ten nie może zostać uwzględniony.

28 Po pierwsze, chociaż karty dwufunkcyjne mogą przekazywać dane drogą teletransmisji danych w ramach przewodowej sieci telefonicznej, gdyż posiadają funkcję „modem", nie oznacza to, przeciwnie do tego, co podnoszą rząd duński i Komisja, że są one w stanie dokonywać tego samodzielnie ani że są w stanie działać niezależnie bez pośrednictwa komputera przenośnego, do którego są podłączone.

29 Z jednej strony z akt sprawy wynika bowiem, że funkcja „modem" karty dwufunkcyjnej działa jedynie w przypadku, gdy podłączona jest ona do maszyny do automatycznego przetwarzania danych, która wysyła jej niezbędne polecenia i dane oraz, z drugiej strony, że funkcja ta nie działa bez funkcji „LAN", podczas gdy ta ostatnia może działać nawet przy pozbawieniu karty funkcji „WAN".

30 Po drugie, z brzmienia uwagi 5 lit. E) do działu 84 CN wynika, że „specyficzną funkcją" wykonywaną przez maszynę współpracującą z maszyną do automatycznego przetwarzania danych powinna być funkcja „inna niż przetwarzanie danych". Jednakże w zakresie, w jakim karty te przeznaczone są do przesyłania danych pomiędzy różnego rodzaju komputerami oraz w tym celu zapewniają, że sygnały przychodzące z zewnątrz stają się zrozumiałe dla komputera i przekształcają przetworzone przez niego sygnały wychodzące w sygnały zrozumiałe dla środowiska zewnętrznego, niezależnie od okoliczności, czy odbierane i wysyłane sygnały mają

postać analogową, czy cyfrową, funkcja, którą wykonują, polega na przetwarzaniu danych. Wynika z tego, że tego rodzaju karty nie wykonują „specyficznej funkcji" w rozumieniu wspomnianej uwagi.

31 Po trzecie, chociaż prawdą jest, że w okresie właściwym dla okoliczności leżących w podstaw sprawy przed sądem krajowym noty wyjaśniające do Zharmonizowanego Systemu Światowej Organizacji Celnej dotyczące pozycji 8517 wyraźnie wymieniały w ramach aparatury telekomunikacyjnej do systemów przewodowych na prąd nośny lub do systemów przewodowych cyfrowych modulatory-demodulatory (modemy), niemniej, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, wspomniane noty wyjaśniające przyczyniają się w istotny sposób do wykładni zakresu różnych pozycji taryfowych, nie mając jednakże mocy prawnie wiążącej. Noty te powinny być w związku z tym zgodne z przepisami CN i nie mogą modyfikować zakresu tych przepisów (zob. w szczególności ww. wyrok w sprawie Intermodal Transports, pkt 48, wyroki z dnia 8 grudnia 2005 r. w sprawie C-445/04 Possehl Erzkontor, Zb.Orz. str. I-10721, pkt 20 oraz z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie C-500/04 Proxxon, Zb.Orz. str. I-1545, pkt 22).

32 Wobec powyższego na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć, że karty dwufunkcyjne do komputerów przenośnych powinny być klasyfikowane, po dniu 1 stycznia 1996 r., jako maszyny do przetwarzania danych w pozycji 8471 CN.

W przedmiocie pytania drugiego

33 Pytanie drugie zostało zadane jedynie na wypadek, gdyby Trybunał uznał, że funkcja „modem" kart dwufunkcyjnych stanowiła „funkcję specyficzną". Zważywszy na odpowiedź udzieloną na pytanie pierwsze, nie ma potrzeby rozpatrywania pytania drugiego.

W przedmiocie kosztów

34 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

Dwufunkcyjne karty sieciowe do komputerów przenośnych powinny być klasyfikowane, po dniu 1 stycznia 1996 r., jako maszyny do przetwarzania danych w pozycji 8471 Nomenklatury Scalonej Wspólnej Taryfy Celnej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, i zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3009/95 z dnia 22 grudnia 1995 r.

Podpisy